Muhakkak ki, Rabbinin senin üzerinde hakkı vardır. Muhakkak ki nefsinin senin üzerinde hakkı vardır. Muhakkak ki ailenin senin üzerinde hakkı vardır. O halde sen, her hak sahibine hakkını ver.

Ebû Cühayfe Vehb b. Abdillâh -radıyallahu anh'den merfu olarak naklediyor: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, Selmân ve Ebu'd Derdâ arasında kardeş (lik akdi) yapmıştı. Selman, Ebu'd Derdâ'yı ziyaret etti ve Ümmü'd-Derdâ'yı eski bir elbise içinde perişan gördü de: Bu hâlin nedir? diye sordu. Ümmü'd-Derdâ: Kardeşin Ebu'd-Derdâ'nın dünyada bir işi ve ilişiği yok ki! (gündüz oruç tutar, gece namaz kılar) diye yakındı. Bu sırada Ebu'd-Derdâ geldi. Selmân (ı selâmladı ve onun) için yemek yaptı (önüne getirdi). Ebu'd-Derdâ, Selmân'a: Buyur ye, ben oruçluyum! Dedi. Selmân: Sen yiyinceye kadar ben de yemeyeceğim! Dedi. Bunun üzerine Ebu'd-Derdâ da (nafile orucunu bozup konuğu ile) yedi. Gece olunca Ebu'd-Derdâ gecenin ilk vaktinde namaza kalkmak istedi. Selmân: Uyu! dedi Ebu'd-Derdâ da uyudu. Sonra bir daha kalkmak istedi. Yine Selmân: Uyu! Dedi. Gecenin sonu olunca Selmân: Artık şimdi kalk! Dedi. Kalkıp ikisi de namaz kıldılar. Namazdan sonra Selmân, Ebu'd-Derdâ'ya şunları söyledi: Muhakkak ki, Rabbinin senin üzerinde hakkı vardır. Muhakkak ki nefsinin senin üzerinde hakkı vardır. Muhakkak ki ailenin senin üzerinde hakkı vardır. O halde sen, her hak sahibine hakkını ver! Sonra Ebu'd-Derdâ, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzuruna gelip bunu O'na, anlatınca, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: "Selmân doğru söylemiştir!" buyurdu.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, Selmân ve Ebu'd Derdâ arasında kardeşlik akdi yapmıştı. Selman, Ebu'd Derdâ'yı ziyaret etti ve Selman'ın karısının üzerinde evli bir kadının elbisesi yoktu. Yani onu eski bir elbise içinde perişan gördü de: Bu hâlin nedir? diye sorunca Ümmü'd-Derdâ, Ebu'd-Derdâ'nın dünyadan, ailesinden ve yeme-içmeden yüz çevirdiğini ve sürekli oruç tuttuğunu söyledi. Bu sırada Ebu'd-Derdâ geldi. Selmân (ı selâmladı ve onun) için yemek yaptı (önüne getirdi). Ebu'd-Derdâ, Selmân'a: Buyur ye, dedi kendisinin oruçlu olduğunu söyledi. Selmân: Sen yiyinceye kadar ben de yemeyeceğim! Diyerek ona yemesini emretti. Belki de bu, Selmân'ın, O'nun sürekli oruç tuttuğunu bilmesi sebebiyle idi. Bunun üzerine Ebu'd-Derdâ da (nafile orucunu bozup konuğu ile) yedi. Sonra Ebu'd-Derdâ gece ibadeti için kalkmak isteyince gecenin ilk vaktinde namaza kalkmak istedi. Selmân, O'ndan gecenin son üçte birine kadar uyumasını istedi. Sonra ikisi de kalkıp birlikte namaz kıldılar. Selmân, Ebu'd Derdâ'ya, insanın kendisini sadece oruç ve gece ibadeti ile zora sokmaması gerektiğini ve ancak yorgunluk ve meşakkatin giderilip hayrın kendisi ile elde edileceği şekilde namaz kılıp gece ibadeti için kalkması gerektiğini beyan etti.

